

ת"פ 11291/09/19 - מדינת ישראל נגד יצחק מגידש

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 11291-09-19 מדינת ישראל נ' מגידש ואח'

בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין: מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד חני שנפ

המאשימה

נגד

2. יצחק מגידש באמצעות ב"כ עו"ד חן בן
חיים

הנאשם

גזר דין
בעניין נאשם 2

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת תקיפת עובד ציבור, עבירה לפי **סעיף 382א(ב)(1)** וכן סעיף **382א(ב)(3) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977** (להלן: "**החוק**"), וכן בביצוע עבירת התנהגות פרועה במקום ציבורי, עבירה לפי **סעיף 216א(1) לחוק**.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 03/09/19 בשעות הבוקר, התקשר הנאשם למזכיר וגזבר "אגודת עוזה - מושב עובדים של הפועל המזרחי להתיישבות חקלאית", מר אשר רז (להלן: "**המתלונן**") על מנת לברר אודות תשלומי הארנונה של אמו ופרטים נוספים בקשר לנחלתה. המתלונן השיב לנאשם כי מדובר בנושא מורכב, והזמין אותו למשרדו על מנת לשוחח על כך.

בהמשך למפורט, באותו היום בשעה 16:15 או בסמוך לכך, הגיעו הנאשם ואחר שהוא קרוב משפחתו, אל משרדו של המתלונן במרכזית מושב עוזה.

במעמד המתואר, במשרד, התווכחו הנאשם והאחר עם המתלונן על רקע סירובו להנפיק עבורם את האישור שביקשו מאחר ולא עמדו בתנאים הנדרשים, והאחר איים על המתלונן באומרו: "אני לא גר פה, אני גר בקרית גת, אתה עכשיו תתן לו אישור לארנונה אחרת אני אראה לך מה זה".

מיד ובהמשך, התקרב הנאשם אל המתלונן, אחז בו בחוזקה כדי שלא יזוז, ובעת שהוא מחזיק בו בחוזקה - האחר הכה אותו באגרופים בפניו, גרם לו לחבלות בעיניו ובסמוך להן, ושבר לו את משקפי הראייה. בהמשך, הרים האחר את מסך המחשב והשליך אותו לעבר המתלונן, וכן אחז בארון במשרד והפך אותו על הרצפה.

בהמשך למתואר, משניסה המתלונן לחייג ולהזעיק משטרה, חטף ממנו הנאשם את הטלפון והעבירו לאחר, אשר השליכו לרצפה ושבר אותו.

כתוצאה מהמעשים המתוארים נגרמו למתלונן חבלות בדמות שפשופים בעיניים ודימום.

הסדר הטיעון

2. בין הצדדים הוסכם כי הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, יורשע, ויופנה לקבלת תסקיר, וזאת מבלי שהושגה הסכמה עונשית כלשהי.

תסקירי שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 27/05/20 עולה כי הנאשם בן 23, נשוי, אב ל-2 פעוטות, המתגורר עם משפחתו בבית אמו במושב עוזה בשל מצוקה כלכלית עמה מתמודד. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ולא שירת בצבא בשל מצבה הכלכלי של המשפחה. מאז, עבר באופן לא קבוע.

נאשם עבר פלילי הכולל הרשעה בגין החזקת סמים שלא לשימוש עצמי ונהיגה פוחזת משנת 2017, בגינה ריצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

הנאשם הודה בביצוע העבירות, טען כי הרקע לביצוע כלכלי, כי אחיו הצטרף אליו במקרה לפגישה עם המתלונן, וכי האירוע גלש לפסים אלימים בהובלת אחיו הבכור ומבלי שהתכוון לכך. הנאשם הביע חרטה, ועל אף הקושי בלקיחת אחריות - מבין כי היה עליו לפעול בדרך אחרת ולמנוע את האלימות. הנאשם הביע רצון להעלות את חיו על מסלול חיים נורמטיבי ולהשתלב בתעסוקה יציבה.

שירות המבחן התרשם מקשיי תפקוד רבים, ומקיומו של פער משמעותי בין תפיסתו העצמית החיובית ליכולותיו בפועל. כמו כן, התרשם שירות המבחן מנטייה להתנהגות אלימה, בעיקר במצבים של דחק כלכלי בהם נוטה לפתרונות פורצי גבול. מנגד, שירות המבחן אף התרשם מהשאיפות הנורמטיביות שהביע הנאשם, כמפורט, ומהעובדה כי שמר על קשר יציב עם השירות ושומר על התנאים המגבילים ללא דופי.

לאור האמור העריך שירות המבחן כי קיים סיכון מסוים בעתות דחק כלכלי שהנאשם יפנה לפתרונות מהירים ופורצי גבול.

בשים לב למפורט, ובשל הנזקקות הטיפולית שמצא שירות המבחן, המליץ השירות להעמיד את הנאשם בצו מבחן אשר במסגרתו ישתלב בקבוצה טיפולית, וכן ישתלב במרכז "תנופה". כמו כן, הומלץ על הטלת של"צ למשך 120 שעות ועל הטלת מאסר מותנה.

לאור המפורט ובהסכמת הצדדים, מבלי שהמאשימה הגבילה עצמה להמלצות התסקיר, נדחה מועד הדיון ביום 09/06/20 לצורך קבלת תסקיר משלים, וזאת על מנת לאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי טרם גזירת דינו.

4. מתסקיר שירות המבחן אשר הוגש ביום 25/09/20 עלה כי מברור עם מרכז "תנופה" עלה כי ישנן מספר תכניות מצומצמות ביותר לצעירים נשואים עם ילדים, כמו כן, בשל התפשטות נגיף הקורונה, טרם התחדשה באופן מלא הפעילות הקבוצתית בשירות המבחן.

בשיחה עם הנאשם עלה כי עובד בחברת "אשד" בבניית תשתיות תקשורת באתרי בנייה, וכי שבע רצון מכך, ועל כן מעוניין לבסס מעמדו בעבודה ולא מעוניין להשתלב בשלב זה בהכשרה מקצועית במרכז "תנופה" אשר משמעותו היעדר פרנסה למשפחתו עד לסיום ההכשרה. הנאשם שב והביע מוטיבציה להשתלב בטיפול כפי שהוצע לו, והבנה לצורך שלו לרכוש כלים לניהול אורח חיים תקין.

בשים לב למפורט, התרשם שירות המבחן כי אין מקום בשלב זה להמשיך את התהליך מול מרכז "תנופה", ושב על המלצתו באשר להטלת צו מבחן, צו של"צ למשך 120 שעות והטלת מאסר מותנה.

ביום 09/12/20 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש ונקבע מועד לשימוע גזר דין ליום 25/01/21.

עם זאת, לאחר עיון נוסף בתסקירי שירות המבחן, ועל מנת שמלוא התמונה בעניינו של הנאשם תהיה פרוסה לפני בעת גזירת דינו - הורתי כי שירות המבחן יגיש תסקיר משלים נוסף בעניינו של הנאשם טרם מועד הדיון.

5. מתסקיר שירות המבחן אשר הוגש ביום 10/01/21 עולה כי ביום 06/12/20 השתלב הנאשם בקבוצת צעירים, התייצב ל-3 מפגשים מתוך 5, כאשר לאחר לא הגיע בשל תאונת עבודה אשר עבר במסגרתה נחבל בראשו ואושפז למשך מספר ימים.

שירות המבחן דיווח כי הנאשם משתף פעולה בשיח הקבוצתי, קשוב, הביע צער על התנהגותו בביצוע העבירה ומוטיבציה להמשיך ההשתלבות בקבוצה ורכישת כלים להתמודדות במצבי מתח ותסכול. הנאשם שיתף כי שבע רצון מהשתלבותו בקבוצה, על אף הקושי הכלכלי הכרוך בנסיעות, ורואה את הצורך בהמשך הגעתו לקבוצה.

לאור המפורט, בשים לב לשיתוף הפעולה מצד הנאשם לאורך זמן, שב שירות המבחן על המלצתו להטלת צו מבחן וצו של"צ.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להטלת ענישה ברף הבינוני

של המתחם לצד מאסר מותנה משמעותי, פיצוי, קנס והתחייבות.

בטיעוניה הפנתה לנסיבות ביצוען החמורות של העבירות, אשר לטענתה מתארות אירוע ברוטלי, שבוצע לאחר תכנון ו'הבאת תגבורת' מצד הנאשם - בדמות אותו אחר, כנגד עובד ציבור אשר ניסה לסייע לנאשם והאחר, לכך שהשניים מנעו מהמתלונן אף להזעיק עזרה, ולכך שהמעשים גרמו חבלות למתלונן. כמו כן, הפנתה לחומרת עבירת תקיפת עובד ציבור בכלל וכזו הגורמת חבלה של ממש בפרט, לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, למידת הפגיעה החמורה בהם, ואף לנזק הפוטנציאלי אשר יכול היה להיגרם מביצוע העבירות.

באשר לקביעת עונשו של נאשם זה, הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, אשר כולל הרשעה בגין ביצוע עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ונהיגה פוחזת, אך מלפני שנתיים. כמו כן, הפנתה להתרשמות שירות המבחן כי על אף הבעת החרטה מצד הנאשם, זה נוטה להעביר את האחריות לאותו אחר, אחיו. ב"כ המאשימה אף הפנתה להתרשמות לפיה קיים פער משמעותי בין תפיסתו העצמית של הנאשם ליכולותיו, לרמת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, ולכך שקיימת נטייה לאלימות בעיקר במצבי לחץ.

לאור המפורט, מאחר והנאשם טרם שולב בכל הליך טיפולי, ובשים לב אף בצורך בהרתעת הרבים בעבירות מסוג אלה אשר עליהן נותן הנאשם את הדין - עתרה ב"כ המאשימה להטלת ענישה ברף הבינוני של המתחם, כפי שפורט לעיל.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בעתירתה והגישה גיליון ר"פ של הנאשם (ת/1).

7. ב"כ הנאשם עתרה למתחם ענישה הנע ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל, ולחילופין עתרה כי ככל שבית המשפט יקבע שהמתחם מתחיל ממאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות - לחרוג מהמתחם מטעמי שיקום ולאמץ המלצת שירות המבחן.

ב"כ הנאשם טענה כי אין מחלוקת באשר לחומרת העבירות, הערכים המוגנים וחשיבותם. עם זאת, הפנתה למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם אשר עמד ברקע לביצוע העבירות, וטענה כי לא קדם תכנון לביצוע העבירות והפגישה שנקבעה עם המתלונן נקבעה לצורך בקשת הנחה בארנונה.

בעניינו של נאשם זה, טענה כי במקרה זה יש לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהסתפק בהטלת מאסר מותנה, וזאת בשים לב לפוטנציאל השיקום הגבוה בעניינו של הנאשם, ולכך שמידת המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה מאחר ומשולב מזה 4 חודשים בתעסוקה. כמו כן, הפנתה לכך שהנאשם לא שולב בקבוצה טיפולית בשל התפרצות נגיף הקורונה וכי הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול.

כמו כן, הפנתה ב"כ הנאשם לכך שהנאשם היה עצור מספר ימים ושהה בתנאי מעצר בית מלא במשך תקופה ארוכה, ולכך שעד היום מצוי בתנאים מגבילים והרחקה מהמושב ומבית הוריו. עוד ציינה כי במהלך כל התקופה בה מתנהל

ההליך לא נפתחו תיקים חדשים כנגד הנאשם, וכי לא הפר את התנאים המגבילים אשר הוטלו עליו.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה כתמיכה לעתירתה, אבחנה מקרה זה מהפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה, וכן הגישה תלושי משכורת (נ/1).

8. במועד זה טען הנאשם כי מבין את חומרת מצבו ואת הטעות שעשה, מצטער על מעשיו, משתף פעולה עם שירות המבחן, וכי החל לעבוד ומעוניין לשקם את עצמו ואת משפחתו. הנאשם ביקש הבנת בית המשפט והתחשבותו, טען כי מכאן ואילך ילך בדרך הישר וכי העונש שיוטל עליו יגרום לכך שילמד להבא, וכן כי מצבו הכלכלי מורכב.

קביעת מתחם העונש ההולם:

9. **תיקון 113 לחוק העונשין** קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

10. כתב האישום מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

11. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם **לעקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות אשר ביצע הנאשם הם שמירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף, לביטחון אישי ולשלווה, וכן ההגנה על הסדר הציבורי ועל ביטחון עובדי הציבור על מנת שיוכלו לבצע תפקידם ללא מורא.

13. בע"פ 10538/09 **מלקוניאן נגד מדינת ישראל (22/07/10)** נאמר ביחס לעבירות מסוג זה אשר עליהם נותן הנאשם את הדין כי: "... על כן, שב וחזר בית משפט זה על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה שתעביר מסר חד וברור כי אלימות אינה פתרון, ואף אם אדם נקלע לסיטואציה מתסכלת או מרגיזה אינו יכול להביא לפתרונה באמצעות כוח הזרוע".

כמו כן, לעניין חומרת הפגיעה בעובד ציבור, יפים הדברים שנאמרו ברע"פ 5579/10 **קריה נגד מדינת ישראל (02/08/10)** כי: "יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים... וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא

פחד ... מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו. בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם. על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים".

14. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין מובילה למסקנה כי **הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני**, וזאת בשים לב מחד גיסא לכך שמדובר באירוע מתמשך, כמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, לכך שהמעשים בוצעו בצוותא חדא, ואף לכך שככל הנראה קדם תכנון מוקדם בשים לב לעובדה שהנאשם הגיע בליווי אחיו לפגישה עם המתלונן ובהתחשב אף בכך שלאחר כל חלק ממעשי התקיפה - יכול היה הנאשם לחדול ממעשיו כמו גם לחבלות שנגרמו למתלונן והנזק למשקפיו. מאידך גיסא, לא ניתן להתעלם מהרקע לביצוע העבירות ומהעובדה כי הנאשם לא ביצע את מרבית התקיפה.

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין מעלה כי קיים מנעד רחב של ענישה.

א. ברע"פ 7398/15 רחמימוב נגד מדינת ישראל (06/11/15), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע, בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירת תקיפת עובד ציבור והיזק לרכוש במזיד, וזאת לאחר שבעקבות ויכוח שהתפתח בינו לבין עובדת לשכת התעסוקה, השליך הנאשם על ראשה של העובדת עציץ מפלסטיק והעציץ נשבר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין חודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה מצבו הכלכלי, נשקלו על ידי בית משפט השלום - ומשכך דחה ערעורו על גזר הדין. בית המשפט העליון דחה כאמור בקשת רשות הערעור וציין כי העונש אשר הוטל על הנאשם מידתי וראוי, המאזן נכונה את כלל השיקולים העומדים על הפרק.

ב. ברע"פ 2450/15 אזרזר נגד מדינת ישראל (15/04/15), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשמת אשר הורשעה, בהתאם להודאתה בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירת תקיפת עובד ציבור, וזאת לאחר שתקפה מורה בבית הספר בכך שמשכה בשערות ראשה, הפילה אותה ארצה, גררה אותה, בעטה בה ועיקמה את ידה. כתוצאה ממעשי הנאשמת נגרמו למתלוננת שטפי דם, נפיחות, רגישות במישוש, ונשירת שיער. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר. לאחר ששקל בית המשפט מחד גיסא את נסיבותיה האישיות המורכבות של הנאשמת, ומאידך גיסא את עברה הפלילי ואת הפוטנציאל השיקומי הנמוך - הטיל על הנאשמת, בין היתר, 12 חודשי מאסר בפועל, וזאת על אף המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת מאסר מותנה, פיצוי וצו מבחן. בית המשפט המחוזי, בדעת רוב, קבע כי אין להימנע מהטלת מאסר בפועל, אך כי לאור נסיבותיה האישיות ומהעולה מתסקירים נוספים לפיה עומדת בפני קריסה כלכלית וכי מאסר בפועל יפגע בסיכויי שיקומה - יש להפחית את עונש המאסר בפועל ל-6 חודשים. בית המשפט העליון דחה כאמור בקשת רשות הערעור וציין כי, כידוע, סיכויי השיקום של נאשם הם רק אחד משיקולי הענישה, ובשים לב לחומרת העבירה - אין מקום לשנות פסיקת בית המשפט המחוזי.

ג. ברע"פ 1648/14 יפרח נגד מדינת ישראל (08/04/14), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של

נאשם אשר הורשע, בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירת תקיפת עובד ציבור והפרעה לעובד ציבור, וזאת לאחר שתקף 2 חוקרי מע"מ שהגיעו לביתו לצורך חיפוש בכך שקימט את הצו שהוגש לו וניסה לדחוף אותו בכוח לפיו של אחד החוקרים ואיים על החוקרים. לחוקרים לא נגרמה חבלה. בגזר דין מתוקן שניתן על ידי בית המשפט, לאחר שהצדדים הסכימו כי נפלה טעות שהובילה לעתירתם המשותפת לגזר הדין המקורי, הטיל בית המשפט על הנאשם, בין היתר, 7 חודשי מאסר בפועל, וזאת לאחר ששקל מחד גיסא את עברו הפלילי של הנאשם ואת חומרת העבירה, ומאידך גיסא את נסיבותיו האישיות ומצבו הרפואי. בית המשפט המחוזי, קיבל את ערעור הנאשם וקבע כי בשל הימשכות ההליך כנגדו, ומאחר ולא נגרמה חבלה לחוקרים - יש להפחית עונש המאסר בפועל והעמידו על 4 חודשים בלבד. בית המשפט העליון דחה כאמור בקשת רשות הערעור וציין כי העונש אשר הוטל על הנאשם איננו חורג ממדיניות הענישה המקובלת, וכי כלל השיקולים בעניינו של הנאשם נשקלו על ידי הערכאות הקודמות.

ד. בע"פ (מחוזי ת"א- יפו) 7670/09 קומע נגד מדינת ישראל (21/10/09), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה עובד ציבור, וזאת לאחר שהכה באגרופיו פקח עירוני שגרר את רכבו וניסה להשליך אבן לעבר הרכב - אולם נבלם על ידי חברתו שהייתה במקום. על אף ששירות המבחן המליץ להאריך את המאסר המותנה אשר היה תלוי כנגד הנאשם, בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר בפועל למשך 6 חודשים, ומאחר שזה לא שיתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות - נקבע כי המאסר ירוצה מאחורי סורג ובריח. בית המשפט הלך לקראת הנאשם וקבע כי המאסר המותנה, אשר הופעל, ירוצה בחופף למאסר בפועל אשר הוטל עליו. בית המשפט המחוזי קבע כי על אף מצבו הכלכלי של הנאשם, בשים לב לעברו הפלילי המכביד וחומרת העבירה - אין להקל עוד עם הנאשם ומשכך דחה את הערעור. ביתה משפט העליון **ברע"פ 8927/09**, אשר אליו ככל הנראה מחמת טעות לא הפנתה ב"כ המאשימה, קבע כי אין לשנות מהחלטת בית המשפט המחוזי ואין לקבל טענת הנאשם לפיה מצבו הכלכלי הוא הגורם הבלעדי לביצוע העבירה, וזאת בשים לב לעובדה שהורשע בעבר בעבירה דומה.

16. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40 ט' לחוק**), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם הגיע יחד עם אחר למשרדו של המתלונן ועבירת התקיפה בוצעה בצוותא חדא עם האחר, דבר שיכול להעיד על מידה מסוימת של תכנון. כמו כן, יש לתת את הדעת לכך שעל אף שהאחר ביצע את התקיפה בפועל, הנאשם אחז במתלונן בחוזקה ובכך אפשר את השתלשלות האירוע.

עוד יש לתת את הדעת לנזק שנגרם למתלונן, כמפורט לעיל, וכן לפוטנציאל הנזק הקיים בביצוע תקיפה מתמשכת מסוג זה. עם זאת, יש ליתן משקל אף לסיבה שהובילה את הנאשם לביצוע העבירות, אשר מטיעוני באת כוחו ומתסקירי שירות המבחן עולה כי עילה זו היא מצבו הכלכלי המורכב של הנאשם.

17. על אף שהפסיקה אליה הפנתה ב"כ הנאשם היא פסיקת בית משפט שלום אשר איננה מחייבת או מנחה בית משפט זה, אתיחס לפסקי דין אלה.

לא מצאתי כי יש להסיק לעניין תיק זה **מת"פ (חי') 22567-05-18** אליו הפנתה ב"כ הנאשם. בניגוד לטענת ב"כ הנאשם, על כל הנאשמים אשר הורשעו בתקיפת עובד ציבור, נאשמים 1-5, הוטלו מאסרים בפועל. על נאשמים 1 ו-4,

אשר להם יוחסה רק דחיפת המאבטחים - הוטל מאסר קצר אשר נוכה מימי מעצרם, ועל נאשמים 2, 3 ו-5 הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

משכך אין בגזר דין זה כדי להשפיע על קביעתי לפיה אין מקום לקביעת מתחם ענישה המתחיל ממאסר מותנה.

כמו כן, בת"פ **21182-06-16**, אליו הפנתה ב"כ הנאשם, נקבע מתחם ענישה זהה לזו שנקבע על ידי, והעונש אשר הוטל על הנאשם נקבע בתוככי המתחם, וזאת אף לאחר הליך שיקומי משמעותי אשר עבר הנאשם, שאכן היה בעל עבר פלילי מכביד. עוד יש לציין כי בת"פ **16788-07-15**, אליו הפנתה ב"כ הנאשם, אכן נקבע מתחם ענישה המתחיל ממאסר מותנה, אך לא מצאתי על בסיס מה קבע אותו מותב מתחם זה מאחר ובכל פסקי הדין אליהם הפנה נגזרו על הנאשמים, בין היתר, לכל הפחות 3 חודשי מאסר בפועל. לאור המפורט, לא מצאתי כי יש בגזר דין זה להשפיע על קביעתי לעניין מתחם הענישה כאמור.

18. בהתאם לתיקון **113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג')** מצאתי כי **מתחם העונש ההולם** בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין, בנסיבות ביצוען כמפורט, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

19. במקרה דנן, לא קיימים **שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה**.

על אף שמתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן לא ניתן לומר כי הנאשם עומד בתנאי **סעיף 40 לחוק** שכן בפועל, הנאשם השתלב אך לאחרונה בקבוצה טיפולית, והתייצב ל-3 מפגשים בלבד בשלב זה. כמו כן, על אף ההשתלבות במסגרת תעסוקתית מזה מספר חודשים, שיש בה כדי להפחית במידה מסוימת מגורמי הסיכון בעניינו של הנאשם, בפועל שירות המבחן התרשם מגורמי סיכון שממשיכים להתקיים. לא זו אף זו, על אף הבעת חרטה, שירות המבחן התרשם מלקיחת אחריות חלקית בלבד על מעשיו והטלת האחריות על גורמים חיצוניים.

לצד כל זה, לא ניתן להתעלם גם מהעובדה כי על אף גילו הצעיר של הנאשם, זהו מעמדו המשפטי השני וענישה בדמות עבודות שירות, אמנם בגין עבירה מתחום אחר, לא הרתיעה את הנאשם מלהסתבך פעם נוספת בפלילים.

משכך, אינני סבורה, כאמור לעיל, כי במקרה דנן קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מן המתחם.

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה **(סעיף 40 יא')**.

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - לטענת באת כוח הנאשם וכפי שעולה אף מתסקירי שירות המבחן, הנאשם מצוי במצב כלכלי מורכב, ומשכך אין ספק כי הטלת מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, תקשה על הנאשם לפרנס את משפחתו הכוללת את אשתו ושני פעוטות.

ב. הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה - הנאשם שהה במעצר מספר ימים בגין מעשיו במסגרת תיק זה, שוחרר למעצר בית מלא למשך כחודשיים וחצי, ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים, כל זאת, לטענת באת כוחו, באופן שהקשה עליו לחפש מקום עבודה.

ג. נטילת האחריות מצד הנאשם ומאמציו לחזור למוטב - הנאשם הודה בביצוע המעשים, אך עם זאת, מתסקירי שירות המבחן עלה כאמור כי מתקשה לקחת אחריות ומעביר האשמה לאחיו. שירות המבחן אף התרשם כאמור מקשיי תפקוד רבים, ומקיומו של פער משמעותי בין תפיסתו העצמית החיובית של הנאשם ליכולותיו בפועל, וכן, התרשם מנטייה להתנהגות אלימה, בעיקר במצבים של דחק כלכלי בהם נוטה לפתרונות פורצי גבול. עם זאת, מתסקירי שירות המבחן ומנ/1 עולה כי הנאשם השתלב בחודש ספטמבר בתעסוקה, וזאת באופן אשר מעיד על מאמציו לשקם עצמו ולחזור למוטב, ואשר עשוי להוביל להפחתה ברמת המסוכנות מצדו. כמו כן, כמפורט לעיל, הנאשם השתלב לאחרונה בקבוצה טיפולית ודווח כי ניכר שמשתף פעולה, מבין את הצורך בהשתלבותו בה, ומביע מוטיבציה להמשיך ולהשתלב בה בצורה תקינה.

ד. נסיבות חיים שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה - כמפורט לעיל, שירות המבחן התרשם כי הרקע המשפחתי בו גדל הנאשם והעובדה שהפך לאב בגיל צעיר יצרו מעמסה כלכלית משמעותית עמה מתמודד כיום, ויתכן שזו אף השפיעה על ביצוע מעשי העבירות.

ה. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - לנאשם הרשעה משנת 2018 בגין ביצוע עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ונהיגה פוחזת של רכב, אשר בגינה הוטלו עליו, בין היתר, מאסר בפועל למשך 6 חודשים ומאסרים מותנים.

עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים הקיים בעבירות מסוג זה, וזאת כמפורט לעיל.

21. בשלב זה יש לציין את הידוע כי תסקיר שירות המבחן מהווה המלצה בלבד ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו.

[ראו: ע"פ 6341/14 בן אישטי נגד מדינת ישראל (08/07/15)].

22. במסגרת תיק זה נידון האחר, אחיו של הנאשם, לעונש מאסר בפועל בן 4 חודשים לצד ענישה נלווית. ברי כי העונש שהוטל על האחר, מטעמים של אחידות ענישה, ילקח בחשבון במסגרת העונש שיוטל על הנאשם. ניתן להבחין בין השניים שכן לאחר רקע נפשי שהוביל להפחתה בעונשו. עם זאת, האחר צירף תיק נוסף ואף היה הדומיננטי יותר בביצוע עבירת התקיפה.

23. באיזון בין השיקולים השונים, ולאחר ששקלתי נסיבות חייו של הנאשם ומאמציו להשתקם ואף השתלבותו לאחרונה בהליך טיפולי, לצד גורמי הסיכון שעלו בתסקיר שירות המבחן, עברו הפלילי והעונש שהוטל על האחר, שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם, דהיינו הטלת עונש מאסר קצר אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

מחוות דעת הממונה אשר הוגשה ביום 23/06/21 עולה כי בעניינו של הנאשם נקבעה "אי כשירות טוטאלית" לביצוע מאסר בדרך של עבודות שירות. מהמסמכים הרפואיים אשר הומצאו לממונה עלה כי הנאשם נחבל בראשו ובגבו במסגרת תאונת עבודה, באופן שהצריך אשפוז והמשך מעקב של רופא משפחה, אורתופד, המלצות לטיפול תרופתי ובדיקה במרפאה כאב לצורך טיפול בקנאביס רפואי. כמו כן, הנאשם מצוי במעקב פסיכיאטרי עקב PTSD עם טיפול תרופתי קבוע, ובבדיקת הפסיכיאטר עלו סימני דיכאון וחרדה במסגרת PTSD. הנאשם קיבל המלצה לטיפול תרופתי קבוע וכן קיבל אישור לטיפול בקנאביס רפואי. משכך, כאמור, נמצא הנאשם לא כשיר לביצוע עבודות שירות מבחינה רפואית באופן זמני ועד להמצאת מסמכים רפואיים חדשים.

ביום 04/11/21 הגישה ב"כ אישור רפואי מטעם המחלקה הפסיכיאטרית בבית החולים "ברזילי" באשקלון ממנו עולה כי הנאשם מאושפז במחלקה מיום 21/10/21.

במצב דברים זה, עולה השאלה האם בשל מצב רפואי יהא זה צודק ונכון להורות על ריצוי המאסר מאחורי סורג ובריח? סבורני כי במקרה זה התשובה לשאלה זו היא שלילית ואנמק.

כב' השופט, כתוארו אז, א' רובינשטיין ברע"פ 1/09 **אסרף נגד מדינת ישראל (17/03/10)** התייחס לסוגיה זו בקובעו כך: **"נציין כי במובן הערכי אין מצבו של אדם עם מוגבלויות צריך לדעתנו להיות שונה לרעה מזה של כל אדם, לא רק בשל חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלויות, תשנ"ח-1998, המדבר (סעיף 2) בזכותו להשתתפות שוויונית ופעילה בחברה בכל תחומי החיים', אלא בשל חובת הגינות שאינה טעונה חוק, והיא מעוגנת בערכים אנושיים בסיסיים. הרי לא יתכן, כי אדם עם מוגבלות יאסר במקום שאחר לא יאסר."**

[ראו גם: ע"פ 2383/16 **חמזה נגד מדינת ישראל (02/01/17)** וע"פ (מחוזי י-ם) 2208/10 **גולדציאן נגד מדינת ישראל (06/05/10)**].

דהיינו, יתכנו מקרים בהם על אף ההצדקה מלכתחילה להטיל מאסר בדרך של עבודות שירות על נאשם, ככל שהעדר התאמה לריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות נובע ממצב רפואי, לא יהיה זה צודק להורות על שליחת הנאשם אל מאחורי סורג ובריח.

במצב דברים זה, אני נמנעת מהטלת רכיב ענישה הכולל מאסר ומסתפקת בענישה צופה פני עתיד. עם זאת, לאור ההקלה המשמעותית בענישה זו, רכיבי הענישה הכלכליים יהיו משמעותיים.

24. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין ו/או עבירה לפי סימן י"א לפרק ח' לחוק העונשין.**

עמוד 10

2. פיצוי בסך 3,500 ₪ למתלונן, ע"ת 2.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 60 יום מהיום והמזכירות תעבירו למתלונן.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק .

3. התחייבות בסך 2,500 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה לפי סימן ח' לפרק י' או סימן י"א לפרק ח' לחוק העונשין.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ל' ניסן תשפ"ב, 01 מאי 2022, בנוכחות הצדדים.